

‘De nadruk ligt niet op de vraag of seks voor het huwelijk nu wel of niet ‘mag’. Het is veel belangrijker dat je zelf ontdekt hoe je met seksualiteit om wilt gaan en dat je daarin eigen keuzes kunt maken.’

Arjet Borger-Korf > *Initiatiefnemer en auteur*
website www.vrijeliefde.nl

‘Dit boek biedt jou (en je partner) de mogelijkheid om na te denken over je eigen seksuele beleving. Zonder blikken of blozen wordt er aan de hand van verhalen en vragen op een verrassende manier ingegaan op belangrijke onderwerpen rondom seks.’

Minella van Bergeijk > *Landelijk coördinator*
(Pre-)MarriageCourse

‘Ik ben onder de indruk geraakt van Esthers lef om deze gevoelige materie bespreekbaar te maken! Ik hoop en bid dat dit boek jou zal helpen om eerlijker over seks te zijn. Eerlijk naar jezelf, naar vertrouwenspersonen en naar God.’

Gerald Troost > *Zanger, componist, auteur*

‘Ik was natuurlijk nieuwsgierig naar de inhoud van een boek met de titel *Hot issues*. Ik heb het ook door mijn kinderen laten lezen (in de leeftijdscategorie 17-26). Meteen kwamen er interessante gesprekken op gang door de aanstekelijke openheid van Esther en Job. Heel helder laat Esther de schoonheid en aantrekkelijkheid zien van een – voor veel mensen – niet begrijpelijke terughoudendheid op het gebied van seksuele omgang voor huwelijk. Lees het. Beter nog vóórdat je een relatie krijgt! Gaaf boek.’

Jan Bakker > *Directeur Alpha-cursus Nederland*

INHOUD

VOORWOORD DOOR STEVIN FIERET 9

INLEIDING 12

VOORSTELRONDJE GEÏNTERVIEWDE STELLEN 15

1. SEKSUELE ONSCHULD 17

Beschermde opvoeding 17

Persoonlijk geloof 20

Ik ben verliefd! 22

Ontluiken van seksuele gevoelens 23

Menstruatie 24

2. HOT ISSUE: SEKSUELE VOORLICHTING 27

Het boekje van mijn ouders 27

Van wie krijgen jongeren informatie over seks? 28

Kerk: seks is gevaarlijk! 33

School: soa's en ongewenste zwangerschappen 39

3. EERSTE VRIENDJE, EERSTE ZOEN 42

4. HOT ISSUE: ZELFBEVREDIGING 47

Wat is er mis mee? 47

Natuurlijke impulsen 48

Struikelblok 49

Gezonde zelfbevrediging, bestaat dat? 51

5. JONGE CHRISTENEN IN SEKSUELE KRAMP 60

Prangende vragen 60

Principes zonder overtuiging 67

Kloof tussen principes en praktijk 69

Schuldgevoelens 72

Van focus op schuldgevoel naar focus op relatie met God 73

6. SEKS IN DE 21e EEUW:

GENOTSMIDDEL EN INKOMSTENBRON 78

Seksualiteit in de Nederlandse wetgeving 78

Seks in de geschiedenis 80

Seks en baby's 84

Sex sells 85

7. HOT ISSUE: PORNO 88

8. SINGLE! 95

9. BETEKENIS VAN HUWELIJK IN DE 21e EEUW 98

10. SERIEUZE RELATIE 102

Verliefd 107

Tweepersoonsbed 108

Emotionele hechting 111

Lichamelijke hechting 119

Het verhaal van Levi & José (1) 124

Het GG = Het Grijze Gebied 128

11. DE CONFRONTATIE 134

Vakantie in Griekenland 134

Innerlijk besluit 135

Vrije keuze 139

Het verhaal van Levi & José (2) 142

12. VERLOVING 147

Toegangkaartje voor seks 150

Lichamelijke intimiteit in verlovingstijd 152

Jona 155

13. TROUWDAG 160

Huwelijksnacht 164

Honeymoon cystitis 166

14. TWEE JAAR GETROUWD 170

Seks kan complex zijn 172

Mijn man 174

Pro's en contra's 175

15. ADVIES 177

Tips van de stellen 180

Porno-puntjes 181

16. CONCLUSIE 183

WEBSITE: WWW.ESTHERKAPER.NL 185

BOEKEN, WEBSITES EN INSTANTIES 186

MET DANK AAN 188

BRONNEN 190

INLEIDING

Hij speelde een liedje op zijn piano, speciaal voor mij. Daarna keken we elkaar aan. Even een gek moment en kriebels in mijn buik die ik voor het eerst voelde. En toen gaf hij mij een lange kus. Met tong en al! Oei, dacht ik geschrokken. Mag dat wel voor het huwelijk?

Heilig overtuigd was ik. Overtuigd van het christelijke principe 'geen seks voor het huwelijk'. Maar toen ik een serieuze relatie kreeg, bleek mijn principe op traditie te zijn gebaseerd. In de praktijk kon ik er niks mee. Dat zorgde voor een grote worsteling met mijn geloof, want mijn lichaam en ikzelf wilden meer. Veel meer.

Wat ben ik boos geweest. Waarom zouden christenen voor het huwelijk geen seks mogen hebben? Wat is dat voor middeleeuwse, achterhaalde overtuiging? Waar staat dat precies in de Bijbel? Mijn lichaam wil het toch? Ik wil het toch? Ik houd van mijn vriend, we gaan trouwen, hij is sexy en behandelt me met respect. Waarom niet?

Het gevoel dat je de enige bent die wacht.

Het gevoel dat de hele wereld erop los sekst, maar Esther niet.

Esther is christen en sekst niet voor het huwelijk.

Ik was niet alleen boos op God, maar ook op kerkleiders en andere mensen die mij goedbedoelde adviezen gaven en waarschuwden: ga niet te ver. Stelde ik hen vragen over hoe zij met seks omgingen, dan bleken veel van hen 'het' zelf wel voor het huwelijk te hebben gedaan. Dan volgden de meelevende woorden: 'We hopen dat jij het doet zoals het is bedoeld.' Makkelijk praten als je er zelf wel lekker van hebt genoten.

Dit boek gaat over seks vóór het huwelijk. De kloof tussen de theorie en de praktijk. Toen ik op mijn 22e een serieuze relatie met Job kreeg, vond ik genoeg boeken over de theorie van het wachten met seks tot het huwelijk, maar nergens las ik iets over de praktijk, behalve de simplistische *do's-and-don'ts*-lijstjes. Ook ervoer ik geen openheid om met andere christenen over dit onderwerp te praten.

Ik vind het jammer dat we het als jonge christenen zo moeilijk vinden om eerlijk over seks te praten, en daarom vertel ik mijn persoonlijke verhaal. Hoe staat het met het 'grijze gebied' tussen zoenen en 'de daad'? Waar wint de hartstocht het van het principe? Je zult lezen over mijn seksuele ontwikkeling, hoe ik voor het eerst verliefd werd en over mijn eerste verkering. Ik vertel over mijn eerste serieuze relatie en mijn stellige overtuiging om niet met hem te vrijen. Over de enorme worsteling met God en mezelf toen dit veel moeilijker bleek te zijn dan ik dacht. Tot slot vertel ik welke keuzes ik heb gemaakt en mijn uiteindelijke beslissing waar ik met mijn hele hart achter sta; over mijn trouwdag, mijn huwelijksnacht en de eerste jaren daarna. En als ik het opnieuw mocht doen, zou ik dan andere keuzes hebben gemaakt? De levensfase waarover ik schrijf, zal tieners misschien minder aanspreken, omdat ik over de fase schrijf waarin ik op zoek was naar een partner om een gezamenlijke toekomst mee op te bouwen.

Ik schrijf niet alleen over mijn eigen ervaringen. Mijn man Job levert een heel belangrijke bijdrage aan dit boek, omdat hij andere keuzes heeft gemaakt dan ik, die voor veel lezers herkenbaar zullen zijn. Verder heb ik zes jonge, christelijke stellen geïnterviewd. Ik heb pseudoniemen gebruikt, zodat ze vrijuit konden vertellen hoe ze met seks omgaan. Ik stond er versteld van hoe eerlijk ze tijdens de gesprekken waren over de seksuele keuzes die ze hebben gemaakt. De gesprekken verliepen ontspannen en we hebben veel gelachen. Het fascineert me dat christenen in dezelfde God geloven en dezelfde Bijbel lezen, maar op seksueel gebied verschillende keuzes maken. De vraag is: durven we naar elkaar te luisteren, zonder elkaar direct te veroordelen? In het

voorstelrondje zal ik de stellen introduceren. Na elk thema stel ik een aantal persoonlijke vragen. Daardoor is het boek ook geschikt voor (jeugd)groepen.

We leven in een samenleving waar tolerantie, individualisme en persoonlijke vrijheid erg belangrijk zijn, ook op seksueel gebied. Kinderen komen op steeds jongere leeftijd in aanraking met seksuele informatie. Nederlandse jongeren tussen de 12 en 25 jaar hebben gemiddeld voor het eerst seks als ze 16,6 jaar zijn. Om te begrijpen hoe de maatschappij waarin we leven over seksualiteit denkt, schrijf ik over seks in de geschiedenis en bespreek ik recent gepubliceerde onderzoeken. De tijd waarin wij leven en keuzes maken, is een tijd waarin alle seksuele handelingen, van zelfbevrediging tot porno en allerlei seksuele uitpattingen, worden getolereerd.

Laten we eerlijk zijn. De woorden 'sexy' en 'christen' lijken niet in één zin te passen. Het lijken twee tegenovergestelde woorden. Maar dat christenen niet sexy zouden zijn, vind ik onzin. Ik geloof dat we als christenen juist héél sexy zijn, omdat we bewust over seks nadenken en niet met de massa meelopen. Door gesprekken met allerlei mensen om me heen, begin ik te geloven dat we een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan het maatschappelijk debat. De ruimte voor een inhoudelijk gesprek wordt gewaardeerd.

Dit boek is voor christenen die van seks geen krampachtig gedoe willen maken. Durf je te onderzoeken wat God met jouw seksualiteit voor ogen heeft en hoe je daar praktisch mee om kunt gaan? Niet vanuit voorgekauwde principes, maar vanuit je hart, je wil en je verstand? In dit boek daag ik je uit om een zelfbewuste, persoonlijke keuze te maken over hoe je met seks wilt omgaan. Verwacht geen voorspelbaar christelijk verhaal, want dat is het niet.

Esther Kaper

auteur, journalist

VOORSTELRONDJE GEÏNTERVIEWDE STELLEN

Zes christelijke stellen hebben openhartig aan me verteld hoe ze met seksualiteit omgaan. Over de seksuele voorlichting die ze wel of niet hebben gekregen, menstruatie, zelfbevrediging en seks vóór en tijdens het huwelijk. Ze hebben verschillende christelijke achtergronden en ook op seksueel gebied hebben ze verschillende keuzes gemaakt. Zo is de één wel als maagd het huwelijk in gegaan en de ander niet. Eén stel is nog niet getrouwd. Voordat je hun verhalen in het boek tegenkomt, stel ik ze aan je voor.

Anne (29)

Kerkelijke stroming: Evangelisch

Relatie: 2 maanden getrouwd met Pim (28)

Anne en Pim zijn als maagd het huwelijk in gegaan.

Pieter (31) en Esmé (26)

Kerkelijke stroming: Pieter is opgegroeid in een Pinkstergemeente, Esmé groeide op in de Christelijke Gereformeerde Kerk. Samen gaan ze nu naar een evangelische gemeente.

Relatie: 3 jaar getrouwd

Esmé is als maagd het huwelijk in gegaan. Pieter niet.

Tim (25) en Liza (22)

Kerkelijke stroming: Nederlands-hervormd (PKN)

Relatie: 1 jaar samen, ze wonen allebei zelfstandig
Tim en Liza zijn allebei nog maagd

Jessica (33)

Kerkelijke stroming: Christelijk-gereformeerd opgevoed,
nu evangelisch-charismatisch

Relatie: 5 jaar getrouwd met Ronald
Ronald en Jessica zijn als maagd het huwelijk
in gegaan

Joost en Brenda (allebei 27)

Kerkelijke stroming: Nederlands-hervormd (PKN)

Relatie: 4,5 jaar getrouwd
Joost en Brenda zijn als maagd het huwelijk
in gegaan

Levi (33) en José (28)

Kerkelijke stroming: Levi is in een evangelische gemeente
opgegroeid en noemt zichzelf nu evangelisch-
charismatisch. José is in de Nederlandse
Hervormde Kerk opgegroeid en kwam op
haar 18e persoonlijk tot geloof.

Relatie: 2 jaar getrouwd
Levi en José zijn niet als maagd het huwelijk
in gegaan.

1 SEKSUELE ONSCHULD

> BESCHERMDE OPVOEDING

Wat ben ik lang ‘onschuldig’ gebleven, realiseer ik me als ik over dit eerste hoofdstuk nadenk. Op seksueel gebied heb ik geen nare ervaringen gehad. Volgens het Ministerie van Justitie heeft bijna veertig procent van alle vrouwen in Nederland vóór hun zestiende levensjaar een of meer negatieve ervaringen met seksueel misbruik. Ik ben niet misbruikt, heb op jonge leeftijd geen porno gezien en mijn ouders nooit betrappt tijdens het liefdesspel, alhoewel dat laatste misschien eerder gênant is dan schadelijk! Tot mijn dertiende stond ik blanco tegenover dat wat seks heet. Die onschuld zorgde ervoor dat ik op een heel pure manier mijn seksuele gevoelens ontdekte. Ik ben me ervan bewust dat ik een heel veilige jeugd heb gehad. Dat zal voor lang niet alle lezers van dit boek gelden. Het kan zijn dat je al jong op een negatieve manier met seks in aanraking bent gekomen. Door misbruik, het zien van porno of seksueel geweld binnen het gezin waarin je opgroeide. Als je daar vandaag de dag mee worstelt, waardoor seksualiteit een pijnlijk onderwerp voor je is, wil ik je aanraden om professionele hulp te zoeken. Achter in dit boek vind je een overzicht van instanties die je verder kunnen helpen. Aarzel niet!

Ik groeide op in een veilig, christelijk nest. Mijn vader werkte vijf dagen per week als magazijnmedewerker bij een audiovisueel bedrijf. Mijn moeder was huisvrouw en interieurverzorgster. Met mijn twee jaar jongere broer kon ik prima overweg. Tot mijn zevende jaar gingen we naar de Nederlandse Hervormde Kerk in ons dorp. Daarna zijn we

een periode niet meer naar de kerk gegaan, omdat het mijn ouders niet meer aansprak. Het geloof had wel een vaste plaats in ons gezin. Voor het eten sprak mijn vader altijd een gebed uit en na de maaltijd las hij een bijbelverhaal voor. 's Avonds voor het slapengaan, bad ik met mijn vader of moeder 'Ik ga slapen, ik ben moe', een bekend versje van dominee Jan de Liefde. Ik zat op een christelijke basisschool waar ik elke dag een bijbelverhaal hoorde en psalmen en gezangen zong. Ik speelde veel met mijn vriendinnetjes en ook op de middelbare school vormde ik al snel een vriendengroep met drie andere meiden. We waren niet populair, maar we werden ook niet gepest. Zo vormden we de grijze middenmoot! Ik woonde in een dorp aan de rand van Hilversum waar weinig spannende dingen gebeurden. Dagelijks liet ik mijn hondje Pucky uit en later kreeg ik een krantenwijk. Gewoner kan haast niet.

Als jong kind geloofde ik op een heel eenvoudige manier in God. Ik kan me herinneren dat ik 's avonds in bed tegen God praatte en merkte dat Hij er was en naar mij luisterde. Ik geloofde oprecht in de Bijbel en wist dat God altijd bij me was. Niet als een strenge politieagent, maar als een vaderfiguur; Iemand die alles begreep en wist waar ik in mijn leven mee bezig was. Was ik 's avonds bang omdat ik dacht dat er een monster onder mijn bed lag, of hoorde ik vreemde geluiden op de gang? Dan bad ik tot God en voelde ik me direct rustig worden. Hij was op een natuurlijke, vanzelfsprekende manier in mijn leven aanwezig.

Ik was elf jaar toen ik via een vriendinnetje bij een evangelische gemeente in Bussum terecht kwam. Het drumstel viel me direct op. Wow, een drumstel in de kerk? Vet! Ik kwam enthousiast thuis en praatte vooral over het drumstel. Door mijn enthousiasme werd de nieuwsgierigheid van mijn ouders gewekt en gingen ze een keer met mij mee. Mijn moeder herinnert zich nog waarom ze zich meteen thuis voelde in deze gemeente. 'Het geloof leefde veel meer.' Mijn vader vult haar aan. 'Het voelde als een warme deken.' In deze gemeente kwamen mijn ouders tot een persoonlijk geloof in Jezus. Ze werden

geraakt door Gods liefde en het geloof begon voor hen te leven. Dat ging wel gepaard met ups en downs, omdat ze ook moeilijke tijden hebben gekend waarin God heel ver weg leek.

Tijdens mijn tienerjaren kreeg ik het steeds minder naar mijn zin in deze kerk. Ik vond weinig aansluiting bij mijn leeftijdsgenoten en voelde me regelmatig buitengesloten. Rond mijn zestiende verliet een aantal jongeren onze kerk. Ik bleef over met een groep jongeren die serieus met het geloof verder wilde gaan. Er ontstonden heel hechte vriendschappen en we waren er voor elkaar. Mijn geloof werd steeds persoonlijker en ik werd een radicale christen. Zo'n christen die op straat evangeliseert, diensten organiseert en klasgenoten over het geloof vertelt. Zelfs in de chatbox van TMF kon ik het niet laten om Jezus ter sprake te brengen. Dat leidde soms tot diepe gesprekken over het leven en het geloof, maar ook regelmatig tot irritatie van mensen die totaal niet op mijn praatjes zaten te wachten. Of mijn radicaliteit altijd zo fijn is geweest voor de mensen om me heen betwijfel ik inmiddels. Mijn geloof was behoorlijk zwart-wit. Ik was ervan overtuigd dat ik de waarheid in pacht had. Ik wilde zo graag dat al mijn vriendinnen Jezus leerden kennen en zouden ervaren hoe het is om christen te zijn.

Ik geloof met heel mijn hart dat God ons heeft geschapen en dat Hij een intieme vriendschap met ons wil. Ik geloof ook dat we onze talenten mogen ontdekken en mogen gebruiken, en dat al onze fouten en tekortkomingen door Jezus' dood aan het kruis zijn vergeven. We mogen met God leven zoals we met onze beste vriend leven, maar dan heb ik het wel over de Schepper van hemel en aarde.

Het nadeel van deze veilige, christelijke opvoeding is dat ik pas later ontdekte wat er buiten de kerk en buiten mijn christelijke vriendenkring speelde. Ook was ik niet altijd eerlijk tegenover de mensen om mij heen. Sommige vriendschappen ging ik aan met als doel hen 'te bekeren' en hen van mijn morele principes te overtuigen. Ik gunde het hun zo om God te leren kennen, maar daarin zat ook een oordeel: 'je bent niet goed genoeg zoals je nu bent en je maakt verkeerde keuzes

in je leven'. Ik zag niet in dat ook ik andere keuzes in mijn leven kon maken, waarbij het niet gaat om een moreel hoogstaand leven en het opvolgen van regeltjes, maar om een intieme omgang met God en zijn Zoon Jezus Christus. Als christen ben ik gauw geneigd om op moreel gebied goed te willen leven en zo door het opvolgen van Gods regels zijn liefde te verdienen. Mensen die niet volgens mijn christelijke normen en waarden leefden, rekende ik vervolgens af op hun daden. Veroordeling en mezelf verheven en 'beter' voelen, waren makkelijke gevolgen van deze houding. Mijn smalle wereldbeeld zorgde voor een naïeve kijk op de wereld. Deze onwetendheid zorgde later voor flinke confrontaties met mezelf en mijn geloofsovertuiging.

> PERSOONLIJK GELOOF

Op mijn zestiende heb ik een bewuste keuze voor het geloof in Jezus Christus gemaakt. Dat betekende voor mij dat ik mijn leven aan Hem overgaf, vergeving vroeg voor alles wat ik verkeerd had gedaan en dat ik zijn woorden en inspirerende daden in al mijn keuzes wilde betrekken. Ik wilde op zoek gaan naar wat God in dit leven voor mij in petto had. Ik wilde zoeken naar Gods bedoeling met mij als mens op deze aarde. Om deze beslissing kracht bij te zetten, liet ik me dopen in de evangelische gemeente in Bussum.

Het leven als christen nam ik heel serieus. Ik las dagelijks in een dagboek waar aan de hand van bijbelteksten christelijke principes werden uitgelegd. Op school vertelde ik vrijuit dat ik christen was en wat dat voor mij betekende. God was voor mij een dagelijkse realiteit, een zekerheid, een constante aanwezigheid. Zat ik ergens mee, dan vertelde ik het aan Hem en probeerde ik erop te vertrouwen dat Hij het goede met mij voor had. Ik betrok Hem bij al mijn beslissingen, vooral de grote.

Na de havo moest ik een vervolgopleiding kiezen en het leek me wel wat om secretaresse bij een omroep te zijn. Ik fietste regelmatig langs

de publieke omroepen; het wereldje trok me aan. Daarbij hield ik van schrijven, dus dat leek me wel wat. Mijn decaan was een wijze man. Hij zei: ‘Secretaresse? Nee, jij moet journalistiek gaan studeren! Dat is echt iets voor jou.’ Kort na dit gesprek bezocht ik de School voor Journalistiek in Utrecht. Vooraf bracht ik deze belangrijke beslissing in gebed bij God. Ik bad of Hij me wilde laten zien welke opleiding bij mij zou passen. Zodra ik de school in Utrecht binnenliep, wist ik het tot in mijn tenen: dit is het. Deze studie ga ik volgen.

Een studiegenoot zei tegen mij dat God niet bestond, en zorgde ervoor dat ik nog dieper ging nadenken over wat ik eigenlijk geloofde. Medestudenten vuurden hun ideeën over christenen op me af: je bent tegen abortus, tegen euthanasie, tegen homo’s en tegen seks voor het huwelijk. Ik schrok van het negatieve beeld dat zij van christenen hadden, maar moest ze ook gelijk geven. Zo staan christenen nu eenmaal bekend! Wat vond ik het leuk om gesprekken aan te gaan over waar ik als christen vóór ben! Op de School voor Journalistiek in Utrecht heb ik geleerd hoe ik mijn geloof op een positieve en toegankelijke manier kan uitdragen, en daar ben ik al mijn medestudenten nog steeds dankbaar voor. Zij durfden het aan om mij te confronteren met mijn principes en heel eerlijk te vertellen over hun manier van leven. Deze periode heeft mijn leven verrijkt.

Ik heb altijd ups en downs gehad wat betreft de intensiteit van mijn geloofsbeleving. Er zijn tijden dat ik me ver van God af voel staan en er zijn tijden dat ik dagelijks ervaar dat ik zijn kind ben. Deze wisselende seizoenen in mijn geloofsleven heb ik geaccepteerd. Hem loslaten doe ik niet, want daarvoor is het geloof in mijn hart te veel verankerd. Ik vertel God alles over mijn leven en voor welke keuzes ik sta. Dat betekent niet altijd dat er een briefje van boven komt. Nooit eigenlijk. Ik vertrouw erop dat Hij me wijsheid geeft om goede beslissingen te nemen, waarbij af en toe falen ook geen ramp is. Daar leer ik van. Ik heb gemerkt dat God ons opvallend veel keuzevrijheid geeft, waar wij mensen niet altijd goed mee om kunnen gaan.

> IK BEN VERLIEFD!

Verliefd, dat was ik altijd. Tijdens elk schooljaar vond ik een of meerdere jongens tegelijk leuk of, beter gezegd, knap. In de praktijk wist ik echt niet wat ik met het mannelijke geslacht aan moest. Ik speelde alleen met vriendinnetjes en wist weinig te zeggen als een jongen gek tegen me deed. Verlegen, dat was ik. Toen ik negen jaar was, schreef ik het volgende in mijn dagboek: 'Ik ben nu verliefd op: Bert, Johan, Mark en Martijn.' Verliefd op vier jongens tegelijk en dat op die leeftijd, dat beloofde veel goeds!

Op de middelbare school groeide mijn verliefdheid uit tot een ware fascinatie voor alle knappe jongens die ik maar in de gaten kreeg. Als havo-meisje had ik een speciale voorkeur voor vwo-jongens uit de hogere klassen, die mij totaal niet zagen staan. In mijn dagboek kom ik toptienlijstjes tegen van welke jongens ik allemaal leuk vond. Daaronder schreef ik letterlijk: 'Als de eerste niet wil, dan wil ik verkering met de tweede op de lijst.' Ik viel altijd voor de populaire, lekkere stukken; de onbereikbare mooie jongens die, voordat ik het in de gaten had, verkering kregen met de mooiste meiden van de school. Zucht. Toch bleef ik verliefd dromen en dwepen. Tijdens de pauzes achtervolgde ik de lekkere stukken samen met mijn vriendinnen. 'Hij gaat nu naar de aula! Kom, we gaan er achteraan!' In de aula gearriveerd, wisten we niet hoe snel we weer moesten vertrekken. Stel dat hij het in de gaten had! Sommige meiden uit de klas kregen een vriendje en daar was ik stikjaloers op. Ik wilde ook verkering! Maar als die leuke jongen dan een keer mijn kant op keek, was ik een dag van slag en durfde ik niks tegen hem te zeggen.

Op één jongen ben ik jarenlang ontzettend gek geweest. Zelfs zo gek, dat mijn opa zijn hoofd op onze klassenfoto heeft uitvergroot, zodat ik een mooie foto van hem had. Deze foto stopte ik in een hartvormig lijstje dat jarenlang naast mijn bed stond. Twee keer heb ik hem een kaart gestuurd. De eerste zonder mijn naam erop, de tweede met. Ik droomde ontelbaar veel dromen waarin hij de hoofdrol speelde en zag

mezelf al hand in hand met hem lopen. Via via kwam mijn moeder erachter dat hij niet verliefd op mij was. Toen ze me dat eerlijk vertelde, voelden al mijn jaren van aanbidding als verspilling. In diezelfde periode vroeg een heel aardige jongen mij om verkering. Ik kon goed met hem opschieten en achteraf gezien had het een goede match kunnen zijn, maar ik staarde me blind op de *hunks* van de school en zag deze leukerd volledig over het hoofd. Ik fixeerde me op de prins op het witte paard. Op dat moment wist ik niet dat mijn toekomstige man compleet anders zou zijn dan wat ik me ooit van mijn 'prins' had voorgesteld.

> ONTLUIKEN VAN SEKSUELE GEVOELENS

Tot mijn eerste seksuele ervaring vond ik een nette vrijscène in soaps of films vooral romantisch. Wat werd ik daar week van. De man die de vrouw langzaam op bed duwt. Haar bh-bandje dat door zijn tedere vingers wordt losgemaakt. Zijn handen die haar lichaam strelen en dan ... zaptten mijn ouders naar een andere zender, want dat hoorde ik niet te zien.

Hoe ouder ik werd, hoe vaker ik naast romantische, ook seksuele gevoelens kreeg bij het zien van een vrijscène. Zo herinner ik me dat we op vakantie waren in Oosterhout. Ik was negen jaar. We huurden een stacaravan en 's avonds kon ik, als ik rechtop in bed ging zitten, de televisie van de burens zien. Op een avond zag ik een heftige erotische scène. Die was niet zo braaf als de scènes in de soaps en films die rond acht uur 's avonds werden uitgezonden! Ineens voelde ik een vreemde, fijne kriebel in mijn onderbuik. Ik bleef kijken en voelde dat mijn hele lichaam warm werd. Wat gebeurde er met me?! Kwam dat door die vrijende mensen? Dat ik deze beelden had gezien, zorgde voor gevoelens van schaamte. Ergens voelde ik dat het niet normaal was om naar blote mensen te kijken.

Ik was dertien toen ik voor het eerst een orgasme meemaakte. Ik schrok ervan. Het was een heerlijk gevoel, maar waar kwam het vandaan? Ik dacht dat ik de enige was. Het was mijn geheimpje. Was het normaal wat ik deed? Deden andere meisjes dat ook? Op de middelbare school spraken we vooral op een heel grove manier over seks. We maakten grappen of vertelden opschepperige verhalen over rukken en dikke tietten; favoriete onderwerpen van vooral de jongens. Meisjes hadden het nooit over ‘rukken’ en dus masturbeerden ze niet, concludeerde ik. Ik deed het af en toe en voelde me daar schuldig over. Vanaf het moment dat ik kon schrijven, hield ik dagboeken bij, dus ook deze ervaring schreef ik erin. Met een sleutelje ging het boekje op slot, maar een korte tijd later scheurde ik de pagina’s over deze gebeurtenis eruit. Stel je voor dat ik plotseling dood zou gaan en mijn ouders mijn dagboek zouden vinden. Wat zouden ze van me denken? Ik schaamde me.

***Anne:** Als er op televisie werd gezoend, moest ik van mijn ouders wegzappen. Mijn zus en zwager waren daar makkelijker in, dus bij hen zag ik wel seksscènes. Als ik alleen televisie keek, zocht ik het op. Ik vond het spannend en interessant om te zien.*

> MENSTRUATIE

Als tiener kwam ik in huis tampons tegen. Mijn moeder legde me heel relaxed uit waarvoor dat was. Ik zou net zoals zij ongesteld worden, en als het zover was, mocht ik tompouces halen om te vieren dat ik een volwassen vrouw werd. Door deze ontspannen houding van mijn moeder was ongesteld worden voor mij heel vanzelfsprekend. Het hoorde erbij. Spannend vond ik het wel en ik was bang dat het pijn zou doen, maar ik kon er altijd met mijn moeder over praten. Het was iets tussen ons, twee vrouwen. In mijn dagboek schreef ik wel dat ik bezorgd was dat het niet thuis zou gebeuren: ‘Het is vandaag maandag

en ik moest weer naar school. Ik heb vanaf vanmorgen al buikpijn. Mijn moeder zegt dat ik misschien wel ongesteld word. Ik ben héél erg bang dat ik het op school word. Ik zou niet weten wat ik dan moest doen.' Rode vlekken in je broek die de hele klas ziet; dat was mijn grootste nachtmerrie.

Op een zaterdagochtend werd ik wakker. Toen ik naar het toilet ging, schrok ik toch een beetje. Dit is het dus, dacht ik. Nu ben ik ongesteld. Ik riep mijn moeder en zij bevestigde dat het echt zover was. Dertien jaar was ik. Ik zie de daaropvolgende scène helder voor me. Ik stond in de badkamer met een tampon in mijn hand en mijn moeder achter de gesloten deur. 'Mam, het past echt niet hoor!' Mijn moeder bleef rustig en moedigde me aan: 'Probeer het maar, het kan echt. Ontspan je maar.' Al giechelend stonden we daar door de deur tegen elkaar te praten. Na een paar minuten klonk het opgelucht vanaf mijn kant van de deur: 'Het is gelukt!' Ik zou willen dat ik het gezicht van mijn moeder had kunnen zien.

Om tien uur dronken we altijd koffie met het hele gezin. Mijn moeder vertelde onverbloemd aan de mannen dat ik ongesteld was geworden. Alsof het de normaalste zaak van de wereld was. Ik kocht vier tom-pouces en thuis smulden we ervan. 'Esther is nu een echte vrouw', zei mijn moeder trots. En ik voelde me heel speciaal. Natuurlijk schreef ik dit in mijn dagboek: 'Ik ben zaterdag ongesteld geworden! Gelukkig thuis. Ik mocht gelijk gebak halen! Het valt heel erg mee.'

Jessica: *Ik was elf jaar toen ik ongesteld werd. Bij ons thuis liepen we altijd bij elkaar de badkamer in en uit. Vanaf dat moment wilde ik dat niet meer.*

Brenda: *Ik was twaalf jaar, logeerde bij een familielid en dacht: wat overkomt me nu? Mijn moeder had me gelukkig wel maandverband meegegeven. Ik dacht dat het na één dag voorbij zou zijn, maar dat was niet zo!*

Tim: *Ik kan me niet herinneren dat ik ooit een natte droom heb gehad, echt niet. Ik wist niet eens wat dat was, totdat een jongen in groep acht aan mij en een paar vriendjes vertelde dat hij zichzelf had afgetrokken en dat er wit spul uit kwam. Daar hadden we allemaal niks mee. We vonden hem vies.*

Esmé: *Ik was zestien toen ik ongesteld werd. Dat was heel erg laat. Ik schaamde me dat ik het nog niet was en alle andere meisjes in mijn klas wel.*

Liza: *Op mijn veertiende of vijftiende werd ik ongesteld, en gelukkig was het niet zoveel. Ik dacht: is dit het? Mijn moeder wees waar het maandverband lag en dat was het.*

VRAGEN AAN JOU:

- 1 Uit wat voor gezin kom je en hoe kijk je daarop terug? (Open of gesloten, hecht of gebroken, christelijk?)
- 2 Wat betekende het geloof in God tijdens je kindertijd voor je?
- 3 Kun je jouw eerste verliefdheid herinneren?
- 4 Hoe werd er door jouw ouders over menstruatie en/of natte dromen gesproken?
- 5 Hoe zou je jouw eigen seksuele ontwikkeling in je kindertijd omschrijven?
- 6 Stel dat je kinderen krijgt, hoe zou jij hen seksueel voorlichten?